

Procedura generală de insolvență potrivit noilor reglementări

De **ALEXANDRU RUSU**, *Managing Partner Fractal Insolvență*
și **ȘTEFANA MORĂRAȘU**, *Avocat*

Procedura generală de insolvență presupune în mod obligatoriu parcurgerea unei perioade de observație de către debitor, în urma căreia acesta intră, succesiv sau separat, în procedura de reorganizare judiciară sau în faliment, după caz. Cu alte cuvinte, reorganizarea judiciară poate avea ca efect redresarea debitorului ca urmare a implementării cu succes a planului de reorganizare și, implicit, încheierea procedurii insolvenței față de acesta sau, în cazul în care planul de reorganizare eșuează, falimentul.

Prin raportare la dispozițiile Legii nr. 85/2006 privind procedura insolvenței (denumită în continuare „Legea nr. 85/2006”), în prezent în vigoare, unele modificări substanțiale cu privire la procedura generală urmează a fi aduse prin și condiționat de intrarea în vigoare a Legii privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență (denumită în continuare „Noua Lege”). În forma adoptată de Camera deputaților, în calitate de cameră decizională, în ședința plenară din data de 15 aprilie 2014, Noua Lege urmărește organizarea procedurilor de prevenire și derulare a insolvenței, având ca scop instituirea unei proceduri colective pentru acoperirea pasivului debitorului, cu acordarea, atunci când este posibil, a șansei de

redresare a activității acestuia, aspect care se reflectă inclusiv în modificările aduse prin prevederile referitoare la derularea procedurii generale de insolvență, așa cum vom detalia în cele ce urmează.

Deschiderea procedurii generale de insolvență

Soluționarea cererilor privind deschiderea procedurii de insolvență este de competența tribunalului în a cărui circumscripție debitorul a avut sediul social/profesional cel puțin 6 luni anterior datei sesizării instanței. Prin introducerea acestei condiționări temporale, noua soluție legislativă vizează limitarea posibilității debitorului de a tergiversa cu re-credință derularea procedurii (prin mutarea sediului în alt județ puțin înainte de a solicita deschiderea

procedurii), aducând, în acest mod, prejudicii creditorilor săi. Cu aceeași finalitate privind acordarea șansei de redresare a activității în condițiile procedurii generale de insolvență debitorilor de bună-credință, Noua Lege stabilește că cererea privind deschiderea procedurii insolvenței poate fi introdusă de debitor sau creditor, în cazul în care există creanțe a căror scadență a fost depășită cu mai mult de 60 de zile, de minimum 40.000 lei, respectiv de minimum 6 salarii medii brute pe economie/pe salariat, în cazul creanțelor salariale. Pe lângă diminuarea valorii-prag de la 45.000 lei, prin raportare la dispozițiile art. 3 pct. 12 din Legea nr. 85/2006, se observă extinderea aplicabilității condiției privind cuantumul minim al creanței și cu privire la cererile introduse de debitor. Totodată, este

de menționat faptul că termenul de la care creanța trebuie să fie scadentă se reduce de la 90 zile (așa cum este în prezent prevăzut de Legea 85/2006) la 60 de zile.

În privința regulilor de procedură, în principiu, cererile, contestațiile și acțiunile în instanță se judecă potrivit dispozițiilor referitoare la judecata în primă instanță. Prin excepție, se prevede expres că nu sunt aplicabile dispozițiile privind regularizarea cererii cu privire la cererea de deschidere a procedurii.

Potrivit Noii Legi, creditorul poate solicita judecătorului-sindic să dispună măsuri vremelnice, până la judecarea cererii sale pentru deschiderea procedurii, pentru a împiedica eventuale operațiuni de înstrăinare a unor bunuri sau drepturi patrimoniale importante din averea debitorului, precum și măsuri de conservare a acestor bunuri. De asemenea, ca element de noutate, este reglementată obligația debitorului de a notifica în prealabil organul fiscal competent cu privire la intenția de deschidere a procedurii. În mod corelativ, în termen de 48 de ore de la înregistrarea cererii creditorului de deschidere a procedurii, tribunalul o comunică autorității fiscale. Asemenea măsuri sunt de natură să asigure un cadru legislativ favorabil recuperării creanțelor bugetare în cadrul procedurii insolvenței.

Perioada de observație

Perioada de observație este reprezentată de intervalul cuprins între data deschiderii procedurii insolvenței și data confirmării planului de reorganizare sau, după caz, a intrării în faliment. Noua Lege limitează durata perioadei de observație la cel mult 12 luni, calculate de la data deschiderii

procedurii. Această măsură are ca scop asigurarea celerității derulării procedurii generale de insolvență. În esență, potrivit principiilor consacrate anterior de Legea nr. 85/2006, deschiderea procedurii insolvenței are ca efect suspendarea de drept a tuturor acțiunilor judiciare, extrajudiciare sau a măsurilor de executare silită pentru realizarea creanțelor asupra averii debitorului, precum și orice termene de prescripție a acestor acțiuni. Totodată, niciun fel de dobânzi, majorări sau penalități de orice fel nu vor putea fi adăugate creanțelor născute anterior datei deschiderii procedurii.

Similar regulilor consacrate de dispozițiile Legii nr. 85/2006, cu unele deosebiri procedurale, administratorul judiciar va întocmi și va înregistra la tribunal un tabel preliminar cuprinzând toate creanțele împotriva debitorului. Cu privire la creanțele și drepturile menționate sau, după caz, respinse de la înregistrarea în tabel, debitorul, creditorii și orice altă parte interesată pot formula contestații. După soluționarea tuturor contestațiilor și predarea raportului de evaluare a garanțiilor, administratorul judiciar va înregistra de îndată la tribunal și va publica în Buletinul Procedurilor de Insolvență tabelul definitiv al tuturor creanțelor împotriva averii debitorului.

Cu privire la furnizarea de utilități (incluzând, fără a se limita la electricitate, gaze naturale, apă, servicii telefonice) în cursul perioadei de observație, deși este menținută obligația furnizorilor de astfel de servicii de a continua prestarea serviciilor către debitorul având calitatea de consumator captiv, noile prevederi dispun că în cazul în care debitorul nu achită creanțele născute

după data deschiderii procedurii, în termen de 90 de zile, furnizorul este îndreptățit să dispună întreruperea serviciilor. Aceste dispoziții se aplică în mod corespunzător și în cursul perioadei de reorganizare. Pentru finanțările acordate debitorului în perioada de observație, în vederea desfășurării activităților curente, cu aprobarea adunării creditorilor, se instituie o formă de protecție, în sensul în care se prevede că asemenea creanțe vor beneficia de rang prioritar mai favorabil la restituire, comparativ cu dispozițiile Legii nr. 85/2006.

Perioada de reorganizare

Procedura de reorganizare presupune întocmirea, aprobarea, confirmarea, implementarea și respectarea unui plan, numit plan de reorganizare. Acesta poate să prevadă, nelimitativ, împreună sau separat, măsuri precum restructurarea financiară și/sau operațională a debitorului, restructurarea corporativă prin modificarea structurii de capital social, restrângerea activității prin lichidarea parțială sau totală a activului din averea debitorului. În mod obligatoriu, planul de reorganizare va cuprinde programul de plată al creanțelor. Potrivit noilor reguli, aprobarea unui plan de reorganizare este condiționată suplimentar de asigurarea votului favorabil al creditorilor ale căror creanțe reprezintă cel puțin 30% din valoarea masei credale, pe lângă condiția votului pe categorii de creanțe. Urmărind echilibrarea reprezentativității exprimării votului pentru aprobarea planului, o asemenea soluție apare ca fiind de natură să asigure o redresare reală în interesul debitorului, prevenindu-se

totodată tergiversarea procedurii cu reorganizări defectuoase, de natură să determine prejudicii în dauna creditorilor.

În urma confirmării unui plan de reorganizare, debitorul își va conduce activitatea sub supravegherea administratorului judiciar și în conformitate cu planul confirmat, până când judecătorul-sindic va dispune, motivat, fie încheierea procedurii insolvenței și luarea tuturor măsurilor pentru reinsertia debitorului în activitatea de afaceri, fie încetarea reorganizării și trecerea la faliment.

Dacă debitorul nu se conformează planului sau desfășurarea activității sale aduce pierderi sau se acumulează noi datorii către creditorii din cadrul procedurii, oricare dintre creditorii, precum și administratorul judiciar pot solicita oricând judecătorului-sindic să dispună intrarea în faliment a debitorului.

Intrarea în faliment

Intrarea în faliment presupune derularea procedurii de insolvență în vederea lichidării averii debitorului pentru acoperirea pasivului, urmată de radierea debitorului din registrul în care este înmatriculat. Lichidarea bunurilor din averea debitorului va fi efectuată de lichidatorul judiciar sub controlul judecătorului-sindic. Pentru maximizarea valorii averii debitorului, lichidatorul judiciar va efectua toate demersurile de expunere pe piață, într-o formă adecvată, cheltuielile de publicitate fiind în sarcina debitorului.

Intrarea în faliment în cadrul procedurii generale presupune întocmirea tabelului suplimentar, cuprinzând creanțele născute după data deschiderii procedurii generale

și până la data începerii procedurii falimentului, acceptate de lichidatorul judiciar în urma verificării acestora. În urma soluționării contestațiilor cu privire la tabelul suplimentar se întocmește tabelul definitiv consolidat de creanțe. În privința creanțelor anterioare deschiderii procedurii, în cazul intrării în faliment după confirmarea unui plan de reorganizare, Noua Lege instituie revenirea la situația din tabelul definitiv de creanțe,

procedură de faliment. În plus, un element de interes în privința creanțelor bugetare este stabilirea unui termen de 60 de zile de la data publicării notificării privind deschiderea procedurii în Buletinul Procedurilor de Insolvență în vederea întocmirii raportului de inspecție fiscală și înregistrării unui supliment al cererii de admitere a creanței inițiale, dacă este cazul. Pe parcursul perioadei de observație și de reorganizare, titularul unei

Noua Lege răspunde recomandărilor Comisiei Europene de reintegrare a debitorilor supuși procedurii în circuitul economic prin acordarea de șanse reale restructurării afacerilor lor, asigurând totodată un echilibru între interesele creditorilor și cele ale debitorilor.

anterioară confirmării planului de reorganizare, care ar prevedea o reducere a creanțelor în scopul sprijinirii reorganizării. Cu privire la distribuirea sumelor realizate în urma lichidării, există unele modificări cu privire la rangurile de prioritate determinând ordinea în care sunt plătite creanțele.

Observații cu privire la regimul creanțelor bugetare și al creanțelor curente în cadrul procedurii

Un element de noutate rezultă din reglementarea noțiunii de „test al creditorului privat”, care presupune o analiză comparativă a gradului de îndestulare a creanței bugetare prin raportare la un creditor privat diligent în cadrul unei proceduri de prevenire a insolvenței sau de reorganizare, comparativ cu o

creanțe născute după data deschiderii procedurii poate formula cereri de plată, care vor fi analizate de către administratorul judiciar și, în caz de contestație, de către judecătorul sindic. Neachitarea creanțelor astfel recunoscute în termen de 60 de zile de la data luării măsurii de către administratorul judiciar sau a hotărârii instanței de judecată dă dreptul creditorului a cărui creanță depășește valoarea-prag de 40.000 lei de a solicita, pe parcursul perioadei de observație, precum și oricând în timpul planului de reorganizare sau după îndeplinirea obligațiilor asumate prin plan, deschiderea procedurii falimentului. Prevederea urmărește asigurarea cadrului legal al redresării activității numai cu privire la debitorul în măsură să își îndeplinească obligațiile curente, limitând riscul prelungirii în mod abuziv a duratei procedurii. ■